

29 Νοεμβρίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΜΟΥΖΟΥΡΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 736/88)

ΑΝΔΡΕΑΣ Ζ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 766/88)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 736/88, 766/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας — Αξιολόγηση υποψηφίων — Ισχυρισμός για προκατάληψη — Η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ υπαλλήλου και προϊσταμένου, δε θεμελιώνει από μόνη της την ύπαρξη προκατάληψης — Βάρος αποδείξεως — Βρίσκεται στον αιτητή ο οποίος επικαλείται την ύπαρξη προκατάληψης — Ο αιτητής απέτυχε να την αποδείξει — Επικύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης. 5

Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη (μεροληψία) — Υπάλληλοι — Η έλλειψη αμεροληψίας πρέπει να αποδειχθεί με επαρκή βεβαιότητα είτε από γεγονότα που προκύπτουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα είτε από ασφαλή συμπεράσματα που συνάγονται από τέτοια γεγονότα. 10 15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Απόδοση αυξημένης βαρύτητας σε διευθυντικές θέσεις — Ευρεία η διακριτική εξουσία της Ε.Δ.Υ. — Εφαρμοστέες αρχές αναφορικά με τη διεξαγωγή συνεντεύξεων γενικά. 20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πρόσθετα προσόντα τα οποία

δε θεωρούνται πλεονέκτημα από το Σχέδιο Υπηρεσίας — Είναι περιθωριακής σημασίας και δεν αποτελούν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή.

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Είναι στοιχείο πολύ περιορισμένης σημασίας στην πλήρωση πολύ ψηλών θέσεων στη δημόσια υπηρεσία — Η πολύ μικρή αρχαιότητα του αιτητή, ισοσταθμίστηκε από την καλύτερη εντύπωση που έκαμε το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τις προφορικές συνεντεύξεις.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Έχει καθήκον να διερευνά όλα τα κρίσιμα στοιχεία και να παρέχει αιτιολογία των αποφάσεών της για σκοπούς δικαστικού ελέγχου — Δεν υποχρεούται να καταγράφει τις νοητικές διεργασίες βάσει των οποίων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο διορισθείς είναι καταλληλότερος για διορισμό ή προαγωγή από τους άλλους υποψηφίους.
- 15 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη διακριτική εξουσία του διορίζοντος οργάνου, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου αν η επιλογή ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης.
- 20
- 25 Οι αιτητές, με τις συνεκδικαζόμενες προσφυγές, προσβάλλουν το διορισμό στην επίδικη θέση, του ενδιαφερόμενου μέρους για τους πιο κάτω λόγους:
- 30
1. Ο Διευθυντής επέδειξε προκατάληψη έναντι του αιτητή στην προσφυγή 766/88, λόγω των δύο προσφυγών που ο εν λόγω αιτητής καταχώρησε εναντίον του Διευθυντή για διάφορες προαγωγές του τελευταίου.
 2. Αποδόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις και παραγνωρίστηκε η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα των αιτητών.
 3. Η Ε.Δ.Υ. άσκησε πλημμελώς τη διακριτική της ευχέρεια αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου για τη θέση υποψηφίου.
 4. Η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή στην προσφυγή 736/88 έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία.
- 40

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τους λόγους της προσφυγής εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις και αποφάνθηκε ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, με την έννοια που δόθηκε στον όρο "έκδηλη υπεροχή" στη σχετική νομολογία.

5

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,

Soteriadou and Others v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 921,

15

Ioannides and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278,

Χρίστου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2111,

Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,

20

Kontemeniotis v. Cyprus Broadcasting Corporation (1982) 3 C.L.R. 1027,

Koufettas v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1614,

25

Lambis and Others v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 130,

Paschalis v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 1897,

30

Republic v. Panayiotides (1987) 3(B) C.L.R. 1081,

Panayiotou and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 639,

Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,

35

Stylianou and Another v. Public Service Commission (1980) 3 C.L.R. 11,

Stylianou and Others v. Educational Service Commission and Another (1984) 3(A) C.L.R. 776,

40

Loizidou-Papaphoti v. Educational Service Commission (1984) 3(B) C.L.R. 933,

Zaβρού και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1836,

Frangos ν. Republic (1970) 3 C.L.R. 312,

5 *Ierides ν. Republic (1980) 3 C.L.R. 165,*

Simillis ν. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 608,

Demetriades ν. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1034,

10

Georghiou and Others ν. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678,

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005,

15

Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121,

Hadjiioannou ν. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Christou and Others ν. Public Service Commission 4 R.S.C.C. 1,

20

Georghiades and Another ν. Republic (1970) 3 C.L.R. 257,

Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

25

Republic & Another ν. Roussos (1987) 3(B) C.L.R. 1217,

Hadjisavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Piperi and Others ν. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1306,

30

Republic ν. Zachariades (1986) 3(A) C.L.R. 852.

Προσφυγές.

35

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού αντί των αιτητών.

N. Ζωμενής, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 736/88.

40

K. Μιχαηλίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 766/88.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Το Ενδιαφερόμενο μέρος Τρ. Παναγίδης παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου, προσβάλλουν την εγκυρότητα της προαγωγής στη θέση πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας του ενδιαφερόμενου μέρους Τρύφωνα Παναγίδα, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αριθμό 2337 και ημερομηνία 15.7.88. 5
10

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών μ' επιστολή του ημερ. 1.7.86 (Παράρτημα 1) ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. Η θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. 15

Αφού ακολουθήθηκε η νενομισμένη διαδικασία, ο Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής μ'επιστολή του ημερ. 27.11.87 διαβίβασε στην Ε.Δ.Υ. την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής η οποία σύστησε 4 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος. 20
25

Στη συνεδρίασή της με ημερ. 31.5.88 η Ε.Δ.Υ. με βάση τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης της θέσης σε μεταγενέστερη ημερομηνία στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. 30

Στη συνεδρίασή της με ημερομ. 16.6.88 (Παράρτημα 12) η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τους συστηθέντες από την Τμηματική υποψηφίους. Τόσο ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, όσο και ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Ε.Δ.Υ. υπόβαλαν στους υποψηφίους ερωτήσεις σε γενικά θέματα καθώς και σε θέματα τα οποία αφορούσαν στα καθήκοντα της θέσης, όπως αυτά προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. 35
40

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Διευθυντής του Τμήματος ανέφερε τα εξής όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις:

1. Γεωργίου Ανδρέας Ζ: Ήταν σχεδόν πολύ καλός. Απάντησε σε γενικότητες πάνω στα τεχνικά θέματα.
- 5 2. Μουζούρης Χρήστος Παναγή: Ήταν σχεδόν πολύ καλός. Απάντησε σε γενικότητες πάνω στα τεχνικά θέματα.
- 10 3. Παναγίδης Τρύφων: Ήταν πάρα πολύ καλός στα τεχνικά θέματα. Ήξερε τι ουσιαστικά προβλέπει ο Νόμος.
4. Παναγιώτου Κυριάκος: Ήταν μέτριος."
- 15 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρίαση η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, υπό το φως των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή. Η κρίση της Ε.Δ.Υ., όπως καταγράφηκε στα πρακτικά της συνεδρίασης, είναι η ακόλουθη:
- 20 "1. Γεωργίου Ανδρέας Ζ.: Σχεδόν πολύ καλός, κατά πλειοψηφία τριών έναντι δύο (Ξενοπούλος, Χατζηπροδρόμου, Χριστοδουλίδης: Σχεδόν πολύ καλός. Πρόεδρος, Παπαξενοφώντος: Πολύ καλός).
- 25 2. Μουζούρης Χρήστος Παναγή: Σχεδόν πολύ καλός, κατά πλειοψηφία τεσσάρων έναντι ενός (Χριστοδουλίδης: πολύ καλός).
- 30 3. Παναγίδης Τρύφων: Πολύ καλός, κατά πλειοψηφία τεσσάρων έναντι ενός (Πρόεδρος: Σχεδόν πολύ καλός).
- 35 4. Παναγιώτου Κυριάκος: Καλός."

40 Η Ε.Δ.Υ. συνέχισε την εξέταση του θέματος πλήρωσης της θέσης στη συνεδρίασή της με ημερ. 30.6.88 (Παράρτημα 13). Ασχολούμενη με το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις εκείνες όπου έγιναν τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9, να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών μόνο. Περαιτέρω,

η Ε.Δ.Υ., δεν έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις και των τεσσάρων υποψηφίων για το έτος 1984 ενώ για το έτος 1985 σημείωσε πως δεν είχαν υποβληθεί εμπιστευτικές εκθέσεις. Επίσης η Ε.Δ.Υ. δεν παράλειψε να λάβει υπόψη τις κρίσεις του τότε Διευθυντή του Τμήματος κ. Λοιζίδη σχετικά με την επίδοση των υποψηφίων κατά το 1985, τις οποίες αυτός είχε διατυπώσει προφορικά ενώπιόν της στις 11.12.85, στα πλαίσια της διαδικασίας πλήρωσης άλλης αλλά ίδιας θέσης. 5

Η Ε.Δ.Υ., περαιτέρω, και με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε πως όλοι οι υποψήφιοι διέθεταν το πλεονέκτημα που προβλέπουν τα Σχέδια Υπηρεσίας. 10

Ακολούθως η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. 15

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, που είναι όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις τους, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. 20
25

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και κατέγραψε στα πρακτικά της τη βαθμολογία των υποψηφίων με βάση τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για τα έτη 1979-1987. Η εικόνα την οποία παρουσίαζαν αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος κατά τη διάρκεια των ετών αυτών, όπως καταγράφηκε και στα πρακτικά της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ., είναι η ακόλουθη: 30

Αιτητές: 35

"Ι. Γεωργίου Ανδρέας	1979	'Ε'	(8-4-0)	
Ζαχαράς:	1980	'Ε'	(9-3-0)	
	1981	'Ε'	(8-4-0)	
	1982	'Ε'	(9-3-0)	
	1983	'Ε'	(9-3-0)	40
	1984	-		
	1985	-		
	1986	'Λ.Κ.'	(7-5-0)	
	1987	'Λ.Κ.'	(7-5-0)	

5	2. Μουζούρης Χρίστος Παναγή	1979	‘Ε’	(8-4-0)
		1980	‘Ε’	(9-3-0)
		1981	‘Ε’	(8-4-0)
		1982	‘Ε’	(10-2-0)
		1983	‘Ε’	(9-3-0)
		1984	-	
		1985	-	
		1986	‘Ε’	(8-4-0)
10		1987	‘Ε’	(9-3-0)

Ενδιαφερόμενο μέρος:

15	"3. Παναγίδης Τρύφων:	1979	‘Ε’	(8-4-0)
		1980	‘Ε’	(10-2-0)
		1981	‘Ε’	(11-1-0)
		1982	‘Ε’	(10-2-0)
		1983	‘Ε’	(11-1-0)
		1984	-	
20		1985	‘Ε’	-
		1986	‘Ε’	(10-2-0)
		1987	‘Ε’	(12-0-0)"

Η ΕΔΥ απέδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα των υποψηφίων καθώς και στην αρχαιότητά τους και σημείωσε πως αυτοί κατατάσσονται ως εξής: Γεωργίου, Μουζούρης, Παναγιώτου και Παναγίδης. Επίσης σημείωσε πως οι δύο αιτητές προάχθηκαν στην παρούσα τους θέση, του Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού 1ης Τάξης, από τις 15.2.84, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγίδης, ο οποίος είναι τελευταίος σε σειρά αρχαιότητας, προάχθηκε στην ίδια θέση από τις 15.12.84.

Ακολούθως και με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία η ΕΔΥ επέλεξε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγίδη, κατά πλειοψηφία τεσσάρων ψήφων (των κ.κ. Ξενοπούλου, Παπαξενοφώντος, Χατζηπροδρόμου και Χριστοδουλίδη) έναντι μιας (του Προέδρου). Ο Πρόεδρος υποστήριξε ως επικρατέστερο για προαγωγή τον αιτητή Ανδρέα Γεωργίου.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη της ΕΔΥ αιτιολόγησαν ως εξής την επιλογή τους, όπως αυτή καταγράφηκε στα πρακτικά της συνεδρίασης:

"Πρόεδρος: Όσον αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις υπάρχει στο σύνολό τους μικρή υπεροχή κατά πρώτο λόγο υπέρ

του Παναγίδη και κατά δεύτερο υπέρ του Μουζούρη έναντι του Γεωργίου, ενώ οι Εκθέσεις του Κ. Παναγιώτου είναι κατά πολύ κατώτερες. Θα πρέπει όμως να σημειωθεί ότι οι Αξιολογούντες και Προσωπογράφωντες Λειτουργοί δεν ήταν οι ίδιοι για όλους σε όλα τα χρόνια. Τα τελευταία χρόνια ο Γεωργίου υπολείφθηκε κατά μιας μόνο παραγράφου της γενικής βαθμολογίας 'Εξάιρετος'. Στη συνέντευξη την καλύτερη εντύπωση στον ίδιο (τον Πρόεδρο) έκαμε ο Γεωργίου. Αυτά όσον αφορά την αξία. Όσον αφορά τα δύο άλλα κριτήρια, ο Γεωργίου υπερέχει του Παναγίδη τόσο στα προσόντα όσο και στην αρχαιότητα και επίσης υπερέχει του Μουζούρη στην αρχαιότητα. Στο σύνολο των κριτηρίων θεωρεί ως επικρατέστερο το Γεωργίου.

Χριστοδουλίδης: Ο Τρύφων Παναγίδης από το 1980 μέχρι το 1983 είχε σαφώς υψηλότερες Εμπιστευτικές Εκθέσεις από εκείνες του Γεωργίου. Τα τελευταία δύο χρόνια, 1986 και 1987, ο Παναγίδης αξιολογήθηκε ως 'Εξάιρετος' (10-2-0) και (12-0-0), αντίστοιχα, ενώ ο Γεωργίου ως 'Άιαν Καλός' (7-5-0) και τα δύο χρόνια. Όσον αφορά τα προσόντα και την αρχαιότητα, ο Γεωργίου υπερετερεί ελαφρά. Στη συνέντευξή του έκαμε καλύτερη εντύπωση ο Παναγίδης, ο οποίος χαρακτηρίστηκε από την πλειοψηφία ως πολύ καλός, ενώ ο Γεωργίου χαρακτηρίστηκε, επίσης κατά πλειοψηφία, ως σχεδόν πολύ καλός.

Χατζηπροδρόμου: Υιοθετεί τα όσα ανέφερε ο κ. Χριστοδουλίδης. Θα ήθελε να προσθέσει ότι η θέση αυτή είναι Θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου η αρχαιότητα δεν παίζει αποφασιστικό ρόλο. Όσον αφορά τα προσόντα, ο Γεωργίου έχει περισσότερα προσόντα από τον Παναγίδη, αυτά όμως δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας. Λαμβάνοντας όλα υπόψη στο σύνολό τους, βρίσκει ότι ο Παναγίδης είναι υπέρετος.

Παπαξενοφώντος: Υιοθετεί αυτά που είπε ο κ. Χατζηπροδρόμου.

Ξενοπούλος: Υιοθετεί αυτά που είπε ο κ. Χατζηπροδρόμου και δίνει ιδιαίτερη σημασία στην αξία του Παναγίδη, ο οποίος έχει υψηλότερες Εμπιστευτικές Εκθέσεις από το Γεωργίου."

Η ΕΔΥ λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη

στοιχεία έκρινε κατά πλειοψηφία, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), πως ο Τρύφων Παναγίδης υπερείχε των υπολοίπων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας από τις 15.7.88.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 766/88 πρόβαλε τον ισχυρισμό πως η ΕΔΥ παράνομα και λανθασμένα έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1986 και 1987 κατά τα οποία αυτός είχε βαθμολογηθεί ως "Άιαν Καλός", για το λόγο ότι κατά τα δύο αυτά έτη ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας κ. Κοτσώνης ήταν προκατειλημμένος εναντίον του αιτητή, λόγω των δύο προσφυγών που ο αιτητής καταχώρισε εναντίον του Διευθυντή για διάφορες προαγωγές του τελευταίου. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού του αυτού ο δικηγόρος του αιτητή επισύναψε στη γραπτή του αγόρευση γνωμοδότηση του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα που αφορούσε κάποια άλλη προσφυγή όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε πως "τέτοιες Εμπιστευτικές Εκθέσεις δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αν πρόκειται να στηρίζεται πάνω στις Εκθέσεις αυτές δυσμενής για τους υποψηφίους κρίση".

Είναι βασική αρχή ότι τα όργανα που συμμετέχουν σε μια διαδικασία έκδοσης διοικητικής πράξης πρέπει να εμφανίζονται ότι ενεργούν αμερόληπτα και αν αποδειχτεί το αντίθετο τότε η σχετική διοικητική πράξη είναι άκυρη. Η έλλειψη αμεροληψίας όμως, πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα είτε από γεγονότα που προκύπτουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα είτε από ασφαλή συμπεράσματα που συνάγονται από τέτοια γεγονότα. Το βάρος απόδειξης έχει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης. Ο αιτητής θα πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και στοιχεία για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, σελ. 451-452, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 921, σελ. 944, *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278, *Γιαννούλα Τάχη Χρίστου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2111, *Yiannoula Louca v. Michalakis Savva and Others* (1989) 3(A) C.L.R. 672. Επίσης βλέπε Κυριακοπούλου, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, Μέρος Γ', Έκδοση 4η στη σελ. 140). Έχει επίσης νομολογηθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027, στη σελ. 1035, πως η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ ενός υπαλλήλου

και του προϊσταμένου του δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει ύπαρξη προκατάληψης. Ακόμα, έχει αποφασιστεί στην υπόθεση **Koufettas v. Republic** (1987) 3(C) C.L.R. 1614, σελ. 1616-1617 πως, στην απουσία συγκεκριμένων γεγονότων που να θεμελιώνουν ένα ισχυρισμό προκατάληψης, η απλή καταχώριση από μέρους του αιτητή προσφυγών εναντίον του αξιολογούντος λειτουργού του για προηγούμενες προαγωγές του τελευταίου, δεν τον καθιστούσαν αυτόματα προκατειλημμένο αξιολογούντα λειτουργό εναντίον του αιτητή.

Υπό το φως των νομικών αρχών και της νομολογίας και λαμβάνοντας υπόψη τα περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης κρίνω ότι ο αιτητής, που φέρει το βάρος αποδείξεως, απέτυχε να στοιχειοθετήσει τον ισχυρισμό του για ύπαρξη προκατάληψης. Επίσης παράλληλα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον τα σχετικά με την ύπαρξη της προκατάληψης γεγονότα ήταν υπόψη της ΕΔΥ και αν η ΕΔΥ προέβηκε στη δέουσα έρευνα. Υπό τα περιστατικά και γεγονότα της παρούσας υπόθεσης δε φαίνεται ότι ο αιτητής είχε θέσει το θέμα υπόψη της ΕΔΥ προς εξέταση κατά τον ουσιώδη χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης. Επομένως ο ισχυρισμός του αιτητή περί μη διεξαγωγής από μέρους των μελών της ΕΔΥ, που ψήφισαν υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους, της δέουσας έρευνας όσον αφορά το θέμα τούτο, απορρίπτεται.

Είναι ο ισχυρισμός τόσο του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 766/88 όσο και του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 736/88 πως η ΕΔΥ έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στις εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν για τους υποψηφίους κατά τις συνεντεύξεις, παραγνωρίζοντας την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των αιτητών, με αποτέλεσμα η απόφασή της να καθίσταται παράνομη και άκυρη. Πρόσθετα, οι δικηγόροι των δύο αιτητών υπέβαλαν πως κατά την προηγούμενη πλήρωση άλλης, αλλά ίδιας θέσης κατά το 1985, όταν υποψήφιοι ήταν τόσο οι σημερινοί αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, ο τότε Διευθυντής του Τμήματος κ. Αχιλλέας Λοιζίδης, ο οποίος ήταν ανεπηρέαστος και αμερόληπτος στις κρίσεις του, είχε χαρακτηρίσει τους αιτητές σαν πολύ καλούς, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος σαν σχεδόν πολύ καλό. Η διαφορά στην αξιολόγηση μεταξύ του τότε Διευθυντή του Τμήματος και του σημερινού, ο οποίος χαρακτήρισε τους αιτητές σαν σχεδόν πολύ καλούς και το ενδιαφερόμενο μέρος σαν πάρα πολύ καλό είναι, σύμφωνα με τους δικηγόρους των αιτητών, μια απόδειξη της μεροληπτικής στάσης του Διευθυντή κ. Κοτσώνη εναντίον των αιτητών και υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους, μεροληψία η οποία είχε επιφλοώρησει και επηρεάσει και την ίδια την

ΕΔΥ στην τελική της κρίση για τους υποψηφίους.

Αντικρούοντας τους πιο πάνω ισχυρισμούς των αιτητών, ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υπέβαλε πως:

- 5
- (α) Η επίδικη θέση είναι μια από τις ανώτατες διευθυντικές θέσεις στο Τμήμα, με ευρείες διοικητικές ευθύνες, όπου η προσωπικότητα του κατόχου της αποτελεί ένα πολύ σημαντικό στοιχείο σ' ό,τι αφορά την καταλληλότητά του για εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης.
- 10
- (β) Ενόψει της πιο πάνω φύσης της θέσης η ΕΔΥ είχε ευρεία διακριτική εξουσία.
- 15
- (γ) Η συνέντευξη είναι μια διαδικασία υποβοηθητική για την εξακρίβωση της αξίας και σ' ένα ορισμένο βαθμό των προσόντων των υποψηφίων.
- 20
- (δ) Το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεών του αποφάνθηκε πως δύναται να δοθεί αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις εκεί όπου η προσωπικότητα και οι ικανότητες του υποψηφίου είναι σημαντικές για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης.
- 25
- (ε) Από το αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης καθίσταται πρόδηλο πως η ΕΔΥ δεν απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις, αλλά τις συνεκτίμησε με τα άλλα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια.
- 30
- Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών πως κατά τη διαδικασία πλήρωσης άλλης αλλά ίδιας θέσης στις 11.12.85 οι αιτητές θεωρήθηκαν από τον τότε Διευθυντή του Τμήματος ότι είχαν καλύτερη απόδοση κατά τις συνεντεύξεις και κρίθηκαν καταλληλότεροι για προαγωγή από το ενδιαφερόμενο μέρος, ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υπέβαλε πως τα στοιχεία και γεγονότα που
- 35
- ίσχυσαν κατά το 1985 δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από την ΕΔΥ για σκοπούς πλήρωσης της υπό κρίση θέσης μετά από παρέλευση δύο χρόνων και 6 1/2 μηνών, παρέπεμψε δε το Δικαστήριο στην υπόθεση **Lambis and Others v. Republic** (1986) 3(A) C.L.R.
- 40
- 130 όπου στη σελ. 144 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

"Another matter which was wrongly taken into consideration by the respondent in assessing the merits of the candidates was, as stated in the minutes, that the interested

party in 1982 was considered a better candidate for promotion to the post of Administrative Officer A. The opinion by the P.S.C. about a candidate on a previous occasion, some years earlier, for the filling of another post, is an extraneous matter and should not have been allowed to influence the mind of the P.S.C. in forming its final opinion of the candidates." 5

Οι δικηγόροι και των δύο αιτητών έκαμαν εκτεταμένη αναφορά στην αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των αιτητών και υπέβαλαν ότι η ΕΔΥ δεν αξιολόγησε ορθά τα στοιχεία αυτά στα οποία οι αιτητές υπερερούσαν έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους. Ακόμα υπέβαλαν πως η ΕΔΥ απέτυχε στο καθήκον της για επιλογή του καταλληλότερου για τη θέση υποψηφίου και αυθαίρετα προχώρησε στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, αγνοώντας την έκδηλη υπεροχή των αιτητών έναντι του, ασκώντας έτσι τη διακριτική της ευχέρεια κατά τρόπο πλημμελή και αυθαίρετο. 10
15

Επίσης εισηγήθηκαν πως η ΕΔΥ δεν έδωσε ειδική αιτιολογία γιατί παραγνώρισε την πασιφανή αρχαιότητα των αιτητών έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, ο δε αιτητής στην προσφυγή 736/88 πρόβαλε τον επιπρόσθετο ισχυρισμό ότι καμιά σύγκριση δεν έγινε μεταξύ αυτού και του ενδιαφερόμενου μέρους και πως ουσιαστικά αγνοήθηκε η ύπαρξη του σαν υποψηφίου. 20

Αντιμερούοντας ένα προς ένα τους πιο πάνω ισχυρισμούς των αιτητών ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υπέβαλε πως οι αιτητές ουδόλως υπερέχουν σε αξία του ενδιαφερόμενου μέρους. Παράπεμποντας στις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου μέρους, επισήμανε ότι καθ'όλη τη διάρκεια των υπό εξέταση ετών, από το 1979 ως το 1987 το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογείτο συνεχώς ως "Εξάίρετος", ενώ ο αιτητής Γεωργίου για τα έτη 1986 και 1987 αξιολογήθηκε ως "Λίαν Καλός" και ο αιτητής Μουζούρης αξιολογείτο μεν ως "Εξάίρετος" σ' όλα τα έτη αλλά η επί μέρους βαθμολογία του για τα έτη 1980-83 και 1986-87 ήταν κατώτερη από εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους. 25
30
35

Όσον αφορά τα επιπρόσθετα προσόντα των αιτητών ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση παράπεμψε το Δικαστήριο στη γνωστή νομολογιακή αρχή ότι επιπρόσθετα προσόντα τα οποία δε θεωρούνται σαν πλεονέκτημα από το Σχέδιο Υπηρεσίας, όπως στην παρούσα υπόθεση, είναι ένα στοιχείο πολύ περιθωριακής σημασίας που δεν αποδεικνύει από μόνο του έκδηλη υπεροχή. 40

Όσον αφορά δε το θέμα της αρχαιότητας των αιτητών έναντι

του ενδιαφερόμενου μέρος υπέβαλε πως οι αιτητές προηγούνται σε αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρος μόνο κατά 10 μήνες και ότι η αρχαιότητα στις περιπτώσεις πλήρωσης πολύ υψηλών θέσεων στη δημόσια υπηρεσία είναι ένα στοιχείο πολύ

5 περιορισμένης σημασίας και επί τούτου παρέπεμψε το Δικαστήριο στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Paschalis v. Republic** (1988) 3(C) C.L.R. 1897.

Από τα σχετικά πρακτικά των συνεδριάσεων της ΕΔΥ με ημερ. 16.6.88 και 30.6.88, που συσχετίζονται, η ΕΔΥ για να καταλήξει στα σχετικά συμπεράσματά της έκαμε γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι και απέδωσε την προσήκουσα βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά

10 τις ενώπιόν της συνεντεύξεις, υπό το φως των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή.

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως, παρά την ανυπαρξία σαφούς νομοθετικής πρόνοιας, έχει καθιερωθεί η πρακτική διεξαγωγής συνεντεύξεων των υποψηφίων για αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους και η πρακτική αυτή είναι επιτρεπτή αν και

20 όχι υποχρεωτική για τη διορίζουσα αρχή. Η απόδοση των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη αποτελεί διαδικασία που υποβοηθεί στην αξιολόγηση των υποψηφίων κυρίως από απόψεως αξίας και σε κάποιο βαθμό από απόψεως προσόντων (**Zachariades v. Republic** (1986) 3(A) C.L.R. 852). Το Δικαστήριο αν και επανειλημμένα έχει ακυρώσει προαγωγές ή διορισμούς για το λόγο ότι

25 δόθηκε αδικαιολόγητη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, εντούτοις, το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλη σημασία στην απόδοση αυτή δε συνιστά, αναγκαστικά, λόγο ακύρωσης, επειδή είναι δυνατόν να επιβάλλεται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης (βλ. **Republic v. Michael Panayiotides** (1987) 3(B) C.L.R. 1081, 1088).

30

Η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις αποκτά αυξημένη βαρύτητα ιδιαίτερα όταν πρόκειται για πλήρωση μιας υψηλής θέσης στην υπαλληλική ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες. Σχετικές με το θέμα αυτό είναι οι αποφάσεις: **Panayiotou and Another v. Republic** (1968) 3 C.L.R. 639, 642, **Eleni Eliadou Duncan v. Republic** (1977) 3 C.L.R. 153, 163, **Stylianou and Another v. Public Service Commission** (1980) 3 C.L.R. 11, 17, **Stylianou and Others v. Educational Service Commission and Another** (1984) 3 C.L.R. 776, 787, **Loizidou-Papaphoti v. Educational Service**

35

40

Commission (1984) 3(B) C.L.R. 933, 941 και *Νίκος Ζαβρού και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1836. Στην υπόθεση *Duncan v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 153 στη σελ. 173, αναφέρονται πιο κάτω:

5
 "Furthermore, the respondent Commission gave due regard
 to the performance of the candidates at the interview and both
 interested parties were found to have given very satisfactory
 replies to questions put to them and generally, 'they proved to
 be the best candidates for appointment or promotion to the
 10
 post in question'. This was proper, in the circumstances,
 because their personality was an important factor to be
 weighed by the respondents Commission, particularly so, in
 view of the qualifications required under the schemes of
 15
 service, for possession by the candidates of organizing and
 administrative ability and ability to supervise and guide
 subordinate staff, for which the personality of the leader is most
 significant. If any authority is needed for this proposition, a
 similar approach is to be found in the case of *Panayiotou and
 Another v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 639 at p.642, where
 20
 it was stated by Triantafyllides, J. as he then was, 'So, rightly, in
 my view, the Commission paid due regard to the evaluation of
 the candidates made through the interviews and was, to a
 certain extent, guided accordingly in reaching its decision'."

25
 Σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας της επίδικης θέσης ο Πρώ-
 τος Κτηματολογικός Λειτουργός ασκεί τα ακόλουθα καθήκοντα
 και αναλαμβάνει τις πιο κάτω ευθύνες:

- 30
 "(α) Βοηθεί το Διευθυντή στην οργάνωση, διοίκηση και εύρυθ-
 μη λειτουργία του Τμήματος, στη διαμόρφωση και εφαρ-
 μογή της Κυβερνητικής πολιτικής σε σχέση με τις αρμο-
 διότητες του Τμήματος, καθώς και στη λήψη και εφαρμο-
 γή των αναγκαίων αποφάσεων.
 35
 (β) Προγραμματίζει, συντονίζει και εποπτεύει την εργασία
 δύο ή περισσότερων Κλάδων του Τμήματος.
 (γ) Εκτελεί οποιαδήποτε άλλα καθήκοντα που θα του ανατε-
 40
 θούν."

Επιπρόσθετα, ένα από τα απαιτούμενα προσόντα για τη θέση
 είναι και η διοικητική, οργανωτική και διευθυντική ικανότητα
 του υποψηφίου.

Είναι γνωστή αρχή στη νομολογία μας πως όταν το διορίζον όργανο έχει ν' ασχοληθεί με την πλήρωση μιας θέσης υψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία, τότε η διακριτική του ευχέρεια παρ-
 5 ρουσιάζεται διευρυμένη. (Βλ. *Frangos v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 312, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R., 165, *Simillis v. Republic* (1986) 3(A) C.L.R. 608, 613, *Demetriades v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1034. Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέ-
 λειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Andreas Z. Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 678 και η
 10 οποία αφορούσε διορισμό σε θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού, όπως και η παρούσα, στις σελίδες 684 & 685 ανα-
 φέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

"The post of Chief Land Officer is the highest in the
 15 Department of Lands and surveys, next to the Director. As it emerges from the duties and the responsibilities of the post - set out in the Scheme of Service - it is a post with wide administrative responsibilities. His duties are to assist the Director in the organization, administration and proper functioning of the
 20 Department, the formulation and application of the Government policy in respect of the competence of the Department, as well as the application of the necessary decisions. He prepares programmes, co-ordinates and supervises the function of two or more branches of the Department.

25 It is well established that the appointing Authority has a very wide discretion when making a selection for a post so high in the service."

30 Αναφορικά με την αρχαιότητα των αιτητών έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους έχω να παρατηρήσω πως αυτή είναι πολύ μικρή, μόνο 10 μήνες, και εν πάση περιπτώσει, έχει επανειλημμένα τονιστεί πως η αρχαιότητα δεν πρέπει να έχει μεγάλη βα-
 ρύτητα κατά τη διενέργεια προαγωγών, ιδίως όταν πρόκειται
 35 για πλήρωση ιεραρχικά ψηλών θέσεων, όπου αναγνωρίζεται ευρεία διακριτική εξουσία στην ΕΔΥ. (Βλ. *Andreas Z. Georghiou and Others v. Republic* (ανωτέρω), *Constantinos P. Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278 και *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005).

40 Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή Μουζούρη στην προ-
 σφυγή 736/88 για έλλειψη άμεσης σύγκρισης μεταξύ αυτού και του ενδιαφερόμενου μέρους έχω να παρατηρήσω τα ακόλουθα: Η ΕΔΥ στη συνεδρίασή της ημερ. 30.6.88 κατέγραψε στα πρακτικά

της τη βαθμολογία όλων των υποψηφίων για τα έτη 1979-87 και ακολούθως σημείωσε πως ο αιτητής Μουζούρης κατετάσσετο δεύτερος σε σειρά αρχαιότητας. Ο Πρόεδρος της ΕΔΥ στην αιτιολογία της απόφασής του ανέφερε επίσης τα ακόλουθα: "Όσον αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις υπάρχει στο σύνολό τους μικρή υπεροχή κατά πρώτο λόγο υπέρ του Παναγίδη και κατά δεύτερο υπέρ του Μουζούρη έναντι του Γεωργίου". Και παρακάτω: "Όσον αφορά τα άλλα δύο κριτήρια, ο Γεωργίου υπερέχει του Παναγίδη τόσο στα προσόντα όσο και στην αρχαιότητα και επίσης υπερέχει του Μουζούρη σε αρχαιότητα". Τα υπόλοιπα μέλη της ΕΔΥ αιτιολογώντας την απόφασή τους, όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό, προέβησαν σε άμεση σύγκριση μόνο μεταξύ της υποψηφιότητας του ενδιαφερόμενου μέρους και του αιτητή Γεωργίου προφανώς γιατί ο τελευταίος ήταν αρχαιότερος σε σύγκριση με τον αιτητή Μουζούρη.

Κανένας κανόνας του διοικητικού δικαίου δεν υποχρεώνει την αρμόδια Αρχή να καταγράφει τις νοητικές διεργασίες βάσει των οποίων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ενδιαφερόμενος είναι καταλληλότερος για διορισμό από τους άλλους υποψηφίους. Καθήκον της Επιτροπής είναι να ερευνήσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία και να αιτιολογήσει την απόφαση στο βαθμό που να καθίσταται ευχερής ο δικαστικός έλεγχος της απόφασης που λαμβάνεται. (Βλ. *Ανδρέας Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121).

Στην προκειμένη περίπτωση ρητά αναφέρεται ότι εξετάστηκαν όλα τα στοιχεία που ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και ότι κριτήρια για την επιλογή του ενδιαφερόμενου ήταν η αξία μέσω των εμπιστευτικών εκθέσεων, τα προσόντα, η αρχαιότητα και η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις.

Εξίσου αβάσιμος είναι, κατά τη γνώμη μου, και ο λόγος ακύρωσης που συνοψίζεται στη θέση των αιτητών ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να συνεκτιμήσει τα προσόντα τους τα οποία ήταν σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης και καταφανώς ανώτερα από εκείνα του ενδιαφερόμενου μέρους. Από συγκριτική μελέτη του Παραρτήματος 14 στην ένσταση είναι φανερό πως οι αιτητές διαθέτουν περισσότερα προσόντα από το ενδιαφερόμενο μέρος. Σύμφωνα όμως με τη νομολογία, τα επιπρόσθετα προσόντα ενός υποψηφίου τα οποία όμως δεν αποτελούν πλεονέκτημα βάσει των Σχεδίων Υπηρεσίας δεν πρέπει να βαρύνουν πολύ στη σκέψη της Επιτροπής, η οποία οφείλει ν' αποφασίσει για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου πάνω στην ολότητα των

περιστάσεων ενώπιόν της. Σχετική με το θέμα αυτό είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Hadjiioannou v. Republic** (1983) 3(B) C.L.R. 1041, όπου στις σελίδες 1046-1047 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

5

"Possession of academic qualifications additional to those required by the scheme of service, which are not specified in the scheme of service as an advantage, should not weigh greatly in the mind of the Commission who should decide in selecting the best candidate of the totality of the circumstances before them. Additional academic qualifications to those provided by the scheme of service do not indicate by themselves a striking superiority. (See **Elli Chr. Korai and Another v. The Cyprus Broadcasting Corporation** (1973) 3 C.L.R. 546, **Andreas D. Georghakis v. The Republic** (1977) 3 C.L.R. 1, **Evangelos HadjiGeorghiou v. The Republic** (1977) 3 C.L.R. 35, **Cleanthis Cleanthous v. The Republic** (1978) 3 C.L.R. 320).

10

15

As was aptly observed by Hadjianastassiou, J., in **Bagdades v. The Central Bank of Cyprus** (1973) 3 C.L.R. 417, at p.428:-

20

"Had it been otherwise, I would be inclined to the view that there would be no reason in inviting other candidates for that particular post once they knew in advance that amongst the candidates there was a person with higher qualifications."

25

Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της πλήρη εικόνα των ακαδημαϊκών προσόντων και της σταδιοδρομίας όλων των υποψηφίων. Δεν τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου κανένα στοιχείο και δε συντρέχει κανένας λόγος που να καταδεικνύει ότι τα μέλη της Επιτροπής δεν συμπεριέλαβαν στις εκτιμήσεις τους όλα τα ενώπιόν τους στοιχεία ή ότι έσφαλαν στην εκτίμηση οποιονδήποτε από αυτά.

30

Η βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους για τα τελευταία εννέα χρόνια ήταν εξαιρετη. Όπως γίνεται φανερό από την αιτιολογία της απόφασης της ΕΔΥ, που καταγράφηκε στα πρακτικά της συνεδρίασής της με ημερομηνία 30.6.88 (Παράρτημα 13), η υπεροχή των αιτητών στα προσόντα και η ελάχιστη υπεροχή τους σε αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους είχε ισοσταθμιστεί από την καλύτερη εντύπωση που έκαμε το ενδιαφερόμενο μέρος κατά την προφορική συνέντευξη τόσο στο Διευθυντή του Τμήματος όσο και στην πλειοψηφία των μελών της ΕΔΥ. Είναι άλλωστε νομολογιακά καθιερωμένο πως το διορίζον όργανο κατά τη συνεκτίμηση των καθιερωμένων νομίμων κριτηρίων δύνα-

40

ται να αποδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα σ' οποιοδήποτε από αυτά αρκεί να μην υπερβαίνει τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας (Βλ. *Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 82, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, 180, *Republic and Another v. Roussos* (1987) 3(B) C.L.R. 1217, 1221-1223.

5

Ο ισχυρισμός των αιτητών περί έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης δεν ευσταθεί. Η αιτιολογία της απόφασης περιέχεται αναλυτικά στα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων.

10

Οι αιτητές σε περιπτώσεις όπως η υπό εξέταση, απαιτείται, σύμφωνα με τις καθιερωμένες αρχές του Διοικητικού Δικαίου, να αποδείξουν στο Δικαστήριο ότι έχουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, με το νόημα που έχει αποδοθεί στον όρο στην απόφαση *Hadjisavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, στη σελίδα 78 και που είναι η ακόλουθη:

15

"As the expression 'striking superiority' suggests, a party's superiority, to validate an allegation of this kind, must be self-evident and apparent from a perusal of the files of the candidates. Superiority must be of such a nature as to emerge on any view of the combined effect of the merits, qualifications and seniority of the parties competing for promotion; in other words, it must emerge as an unquestionable fact; so telling, as to strike one at first sight."

20

25

Η απόφαση αυτή έχει υιοθετηθεί και από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Hadjiioannou v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 1041, βλ. σχετικά στη σελίδα 1046.

30

Έχω εξετάσει με προσοχή τα επιχειρήματα των δικηγόρων των αιτητών σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου και έχω καταλήξει ότι οι αιτητές δεν έχουν αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση αυτή λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή, ούτε και υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμοδίου οργάνου (Βλ. μεταξύ άλλων, *Alexandros Christou and Others v. Public Service Commission* 4 R.S.C.C. 1, σελ. 6, *Charalambos Georghiades*

35

40

- 5 *and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 257, στη σελ. 268, *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, σελ. 82, *Piperi and Others v. Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 1306, *Republic v. Zachariades* (1986) 3(A) C.L.R. 852).

10 Το Δικαστήριο τότε μόνο επεμβαίνει εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ανθυποψηφίου του που προάχθηκε ή διορίστηκε πράγμα που δε συμβαίνει στην υπό εξέταση υπόθεση, έστω και αν τόσο ο αιτητής στην προσφυγή 766/88 όσο και ο αι-

15 τητής στην προσφυγή 736/88 ήταν προσοντούχοι και αξιόλογοι υποψήφιοι.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χω-
ρίς έξοδα.